

Letnik 1908.

Državni zakonik

za

kraljevine in dežele, zastopane v državnem zboru.

Kos XL. — Izdan in razposlan dne 28. aprila 1908.

Vsebina: (Št. 79 in 80.) 79. Razglas o dopustilu z električno silo obratovane ozkotirne male železnice v okolišu mesta Bolcan in okolici. — 80. Ukaz o oznamenilu tistih opravil, ki so v zvezi s farmacevtskim poklicem ali njemu sorodna in ki jih je smatrati za strokovno delovanje v zmislu § 3 zakona z dne 18. decembra 1906. l.

79.

Razglas ministrstva za železnice z dne 11. aprila 1908. l.

o dopustilu z električno silo obratovane ozkotirne male železnice v okolišu mesta Bolcan in okolici.

C. kr. ministrstvo za železnice je na podstavi in po določilih zakona o železnicah nižjega reda z dne 31. decembra 1894. l. (drž. zak. št. 2 iz l. 1895.) in zakona z dne 24. decembra 1905. l. (drž. zak. št. 216), v porazumu z udeleženi c. kr. ministrstvi in s c. in kr. državnim vojnim ministrstvom po pogojih in načinih, bliže ustanovljenih v naslednjem, mestni občini Bolcan v družbi z mestno občino Meran podelilo zaproseno dopustilo za gradnjo in obrat v nastopnem imenovane z električno silo obratovane ozkotirne male železnične proge v okolišu mesta Bolcana in v njegovi okolici, in sicer od trga pred postajo Bolcan-Gries c. kr. priv. družbe južne železnice s skupno uporabo delnega kosa Rittnerske železnice po parkovi cesti čez Walterjev trg po cesti cesarice Elizabete in Muzejski cesti, potem čez Talferski most, po vinčgauski državni cesti in čez Cesar Franc Jožefov trg, ter po Župni ulici in Habsburški ulici do vile Habsburg s krilom, določenim za sedaj le za obratne namene, od Talferparka po Eisensteckenstraße do obratnega kolodvora na Tuchbleiche.

§ 1.

Za dopuščeno železnico uživata koncesijonarki finančne ugodnosti, navedene v členu V zakona z dne 31. decembra 1894. l. (drž. zak. št. 2 iz l. 1895.).

Doba v členu V, lit. d) gorenjega zakona omenjenih oprostil od davkov se ustanavlja na 15 let, računaje od današnjega dne.

§ 2.

Koncesijonarki sta dolžni, dokončati gradnjo skraja oznamenjene železnične proge najpozneje v enem letu, računaje od današnjega dne, in dodelano železnično progo izročiti javnemu prometu ter po njej tudi vzdrževati obrat nepretrgoma ves čas, dokler bo trajalo dopustilo.

Da se bosta držali gorenjega roka za gradnjo, morata koncesijonarki na zahtevo državne uprave dati zagotovilo, položivši primerno varščino v vrednostnih papirjih, v katerih se smejo nalagati novci varancev.

Ako se ne bi izpolnjevala gorenja dolžnost, se sme izreči, da je zapala ta varščina.

§ 3.

Da izdelata dopuščeno železnico, se podeljuje koncesijonarkama pravica razlastitve po določilih dotičnih zakonitih predpisov.

Ista pravica naj se podeli koncesijonarkama tudi gledé tistih dovlačnic, ki se morda naredé in o katerih bi državna uprava spoznala, da je njih naprava v javnem interesu.

§ 4.

Kolikor bi se v napravo dopuščene železnice rabile javne ceste, morata koncesijonarki dobiti privolilo tistih, ki so dolžni vzdrževati te ceste, oziroma tistih oblastev ali organov, ki imajo po veljajočih zakonih pravico dajati privolilo v rabo ceste.

§ 5.

Koncesijonarki sta dolžni plačati stroške z napravo in obratom s početka oznamenjene železnične proge zavisnih ukrepov v varstvo nemotenega obrata ob času dopustila te proge že obstoječih državnih telegrafskih in telefonskih vodov, zlasti tudi stroške za eventualno preložitvev teh vodov.

§ 6.

Koncesijonarkama se je ob gradnji in obratu dopuščene železnice držati vsebine te dopustilnice in pa tehniških dopustilnih pogojev, ki jih postavi ministrstvo za železnice, pa tudi semkaj merečih zakonov in ukazov, zlasti zakona o dopuščanju železnic z dne 14. septembra 1854. l. (drž. zak. št. 238) in redu za obrat železnic z dne 16. novembra 1851. l. (drž. zak. št. 1 iz l. 1852.), kolikor se po določilih v oddelku B zakona z dne 31. decembra 1894. l. (drž. zak. št. 2 iz l. 1895.) uporabljajo na male železnice, potem zakonov in ukazov, ki se morebiti dadó v bodoče, naposled pa še tega, kar ukažejo ministrstvo za železnice in sicer poklicana oblastva.

§ 7.

Znesek resnične ter nominalne napravne glavnice potrebuje odobrila državne uprave.

Pri tem veljaj to načelo, da se ne smejo razen stroškov, ki se res porabijo za sestavo projekta, za gradnjo in uredbo železnice, vštevši nabavo vozil in pa dotacijo glavnične reserve, in se pravilno izkažejo, prištevši interkalarnе obresti, ki se res izplačajo med grajenjem, in kar bo morda res kurzne izgube ob dobavi glavnice, postavljati v račun nikakršni drugi stroški.

Ako bi bilo po porabi odobrene napravne glavnice treba še drugih novih staveb, ali ako bi bilo treba pomnožiti obratne uredbe, se smejo dotični stroški prišteti napravni glavnici, če privoli državna uprava v namerjane nove stavbe ali v pomnožbo obratnih uredb in se stroški pravilno izkažejo.

Vso napravno glavnico je v času, dokler bode trajalo dopustilo, odplačati po razdolžnem črtežu, ki ga odobri državna uprava.

§ 8.

Koncesijonarki sta dolžni, po železnici dajati vožnjo zastonj podčastnikom in ordonancam, ki so vsakčas v službi.

O natančnejših načinih, kako naj se to godi, se je dogovoriti s pristojnimi vojaškimi oblastvi.

Koncesijonarki sta dolžni, oddajaje službe ozirati se v zmislu zakona z dne 19. aprila 1872. l. (drž. zak. št. 60) na doslužene podčastnike iz vojske, vojne marine in deželne brambe.

§ 9.

Kadar bi vsled svečanosti, krdelnih pohodov, parad, potem napravljanja kanalov, polaganja cevovodov itd. oblastva štela, da je začasno ustaviti obrat po kakem kosu dopuščene železnice, tedaj morata koncesijonarki brez upora slušati dotične naredbe oblastev, ne zahtevajoč nobene odškodnine za izgubo, ki jima nastane s tem, da se obrat začasno ustavi.

§ 10.

Državni uradniki, nameščenci in služabniki, ki po naročilu oblastev, nadzirajočih upravo in obrat železnic, ali pa v obrambo koristijo države rabijo

železnico vsled dopustila ali iz dohodarstvenih ozirov in se izkažejo z uradnimi izkaznicami, ki jih v njih poverilo izdaje c. kr. ministrstvo za železnice, se morajo prevažati brezplačno.

§ 11.

Koncesijonarki sta dolžni pošto ter uslužbence poštne in telegrafske uprave prevažati z vsemi v voz-nem črtežu navedenimi vlaki.

Za to opravo in pa za druge oprave v namene poštnega zavoda smeta koncesijonarki zahtevati primerno odplato, ki se določi z dogovorom.

Dopisi, ki se gledé uprave male železnice pišejo med ravnateljstvom ali predstojništvom malega železniškega podjetja in med podrejenimi mu organi ali pa med temi samimi, se smejo prevažati po uslužbencih železničnega zavoda.

§ 12.

Koncesijonarki sta dolžni, poskrbeti za preskrbo svojih v obratu dopuščene železnice uporabljanih uslužbencev v onemoglosti in starosti in za preskrbo njih svojcev in v ta namen pristopiti k pokojninski blagajnici zveze avstrijskih lokalnih železnic, ako se ne bi za dopuščeno železniško podjetje ustanovila posebna pokojninska blagajnica z vsaj enakimi ugodnostmi za tude, oziroma z vsaj enakimi dolžnostmi za koncesijonarki, kakor pri blagajnici imenovane zveze.

To oskrbo za onemoglost in starost je izvesti tako, da bosta morali koncesijonarki stalne nameščence z dnem njih stalnega nameščenja, izmed ostalih uslužbencev pa vsaj tiste, ki opravljajo službo kot vozovodniki, izprevodniki, čuvaji ali postajni služabniki, ob ustrezni uporabi, najpozneje po dovršitvi treh služabnih let zglasiti pri pokojninskem zavodu zveze avstrijskih lokalnih železnic, oziroma pri lastni pokojninski blagajnici.

§ 13.

Koncesijonarki sta dolžni, na zahtevo ministrstva za železnice podati pravočasno statistične izkaze, potrebne za sestavo letne železniške statistike.

§ 14.

Dopustilna doba in ž njo vred v § 9 lit. b) zakona o dopuščanju železnic izrečena obramba zoper napravo novih železnic se določa na devetdeset (90) let, računaje od današnjega dne, in mine po tem roku.

Državna uprava sme izreči, da je dopustilo tudi pred iztekom gorenjega roka izgubilo svojo moč, ako se ne bi izpolnjevale dolžnosti, v § 2 ustanovljene o začetku in dovršitvi gradnje in pa o začetku obrata, ter bi se kak prestop roka ne mogel opravičiti v zmislu § 11 lit. b) zakona o dopuščanju železnic.

§ 15.

V § 8 zakona o dopuščanju železnic z dne 14. septembra 1854. l. (drž. zak. št. 238) ustanovljena državna pripadna pravica se ne uporablja gledé dopuščene železnice.

§ 16.

Koncesijonarki nimata pravice, razen ako bi to izrečno dovolila državna uprava, obrat dopuščene železnice prepustiti tretjim osebam.

§ 17.

Državna uprava ima pravico se prepričati, da je gradnja železnice ter obratna uredba po vseh delih namenu primerna in trdno narejena, in ukazati, da se napake na to stran odvrnejo ali pa odpravijo.

§ 18.

Državni upravi se pridržuje pravica, da se sme, ako bi se poleg vsega poprejšnjega svarila večkrat prelomile ali opustile v dopustilu, v dopustilnih pogojih ali v zakonih naložene dolžnosti, poprijeti zoper to zakonom primernih naredeb ter po okolnostih izreči, da je izgubilo dopustilo moč še pred iztekom dopustilne dobe.

Derschatta s. r.

80.

Ukaz ministra za notranje stvari z dne 18. aprila 1908. l.

o oznamenilu tistih opravil, ki so v zvezi s farmacevtskim poklicem ali njemu sorodna in ki jih je smatrati za strokovno delovanje v zmislu § 3 zakona z dne 18. decembra 1906. l. (drž. zak. št. 5 iz l. 1907.).

Izvršuje določilo § 3, odstavek 3 zakona z dne 18. decembra 1906. l. (drž. zak. št. 5 iz l. 1907.) o uredbi lekarništva se ukazuje tako:

§ 1.

Za strokovno delovanje v zmislu določila § 3, odstavek 3 zakona z dne 18. decembra 1906. l. (drž. zak. št. 5 iz l. 1907.) je smatrati nastopna opravila, ki so v zvezi s farmacevtskim poklicem ali so mu sorodna.

1. Poučevanje, ki je v zvezi z izvrševanjem farmacevtskega poklica, na zavodih in laboratorijih vseučilišč in na oblastveno avtorizovanih zavodih, ki služijo za gojenje farmacevtskega znanstva ali za izobrazbo farmacevtov (n. pr. šole za aspirante).

2. Na visokih šolah za višjo strokovno izobrazbo v farmacevtskem poklicu prebiti učni čas, oziroma čas uporabe, ako so v vsakem tečaju vpisani kolegi v izmeri najmanj 15 učnih ur na teden ali z ozirom na število ur njim enakovrstna dela v laboratoriju in če se primerno izkaže dobri uspeh.

3. Ako se dotičnik uporablja za nameščenca kakega državnega preizkušališča za živila in užitne reči v začasni ali stalni lastnosti.

4. Redno znanstveno delovanje v farmacevtskem časnikarstvu.

5. Delovanje v c. in kr. vojaških lekarnicah ali c. kr. deželnoqrambovskih lekarnicah.

§ 2.

Za dokaz v sprednjem paragrafu navedenih opravil naj služijo:

Ad 1. Zadevni dekret o imenovanju in izpričevala o uporabi.

Ad 2. Diplom doktorja filozofije, oziroma izvedenca za živila ali dotična kolokvijska izpričevala, oziroma izpričevala o uporabi.

Ad 3. Zadevni dekret o imenovanju in dotična izpričevala o uporabi.

Ad 4. Izpričevala o uporabi in dokazila o delovanju, razvitem na tem polju.

Ad 5. Od pristojnega vojaškega oblastva izdano izpričevalo o uporabi.

§ 3.

V petnajstletni, oziroma dvajsetletni službeni čas, ki se zahteva po § 3, odstavek 4, in § 65, zadnji odstavek, lit. b) zakona z dne 18. decembra 1906. l. (drž. zak. št. 5 iz l. 1907.) za dosego pravice na novo ustanoviti lekarnico, je všteti čas, v katerem je prosilec koncesije deloval v kakem opravilu, navedenem v § 1, v največji izmeri 5 let.

Gledé opravil, navedenih v § 1 pod točko 1 in 4, se pridržuje ministrstru za notranje stvari, da v ozira vrednih primerih in, če se dokažejo sijajni nenavadni uspehi, poprašavši stanovsko zastopstvo lekarničarjev, dovoli, da se v teh opravilih prebiti čas uporabe všteje v predpisani službeni čas v višji, toda 10 let ne presegajoči izmeri.

Gledé vštevnosti časa, ki se je prebil, izvršuje v § 1 pod točko 1 do 4 navedena opravila v inozemstvu, veljajo določila § 3, predzadnji odstavek omenjenega zakona.

§ 4.

Kadar se preračuni v § 3, odstavek 4 omenjenega zakona za samostojno obratovanje lekarnice predpisani petletni čas službovanja, je všteti kakor strokovno delovanje v zmislu § 3, odstavek 3 tega zakona v § 1 pod točko 1, 2 in 5 navedena opravila le v najvišji izmeri 2 let.

V § 1 pod točko 3 in 4 oznamenjena opravila se ne vštevajo za prej omenjeni petletni čas službovanja.

§ 5.

Ukaz dobi moč z dnem razglasitve.

Bienert s. r.